

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ปัจจุบันนี้พบว่า เพชรปรับปรุงคุณภาพแบบต่างๆ มีการซื้อขายในตลาดมากขึ้นเรื่อยๆ และมีราคาค่อนข้างต่ำกว่าเพชรธรรมชาติ ผู้ประกอบการซื้อขายเพชรบางส่วนมีการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต่อผู้บริโภค แต่ก็ยังมีผู้ประกอบการจำนวนมากไม่น้อยที่ไม่ทราบ หรือไม่เปิดเผยข้อมูลและข้อเท็จจริงดังกล่าว ซึ่งส่งผลให้เกิดความไม่เชื่อมั่นแก่ผู้บริโภคตลอดจนผู้ผลิตตัวเรือนเครื่องประดับเพชร ดังนั้นโครงการเทคนิคการตรวจสอบและศึกษาเพชรปรับปรุงคุณภาพด้วยวิธีการต่างๆ นี้ จึงจัดตั้งขึ้นเพื่อช่วยหาแนวทางการแก้ปัญหาและหาเทคนิคในการตรวจสอบแยกเพชรธรรมชาติ ออกจากเพชรที่ผ่านการปรับปรุงคุณภาพแบบต่างๆ ที่ตรวจสอบได้ยาก ได้แก่ การอาบรังสี (Irradiated) การอาบรังสีและการเผาอบ (Irradiated+Annealing) การใช้ความร้อนและความดันสูง (High pressure and high temperature, HPHT) และการเผาอบ (Annealing) รวมทั้งเพื่อให้ผลการตรวจสอบตัวอย่างเพชรของสถาบันมีความถูกต้อง รวดเร็ว เป็นที่เชื่อถือได้ทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ

ผลงานการวิจัยของโครงการนี้ ก็ได้จัดทำรายละเอียดฐานข้อมูลสมบัติพื้นฐานต่างๆ และสมบัติทางสเปกโทรสโกปีของตัวอย่างเพชรธรรมชาติชนิดต่างๆ เช่น ชนิด Ia, Ib, IIa, และ IIb โดยใช้เครื่องมือวิเคราะห์ระดับสูง ได้แก่ เครื่อง UV-Vis NIR Spectrometer (UV-VIS-NIR) เครื่อง Fourier Transform Infra-red Spectrometer (FTIR) เครื่อง Laser Raman Spectrometer (Raman) และเครื่อง Cathodoluminescope การศึกษาเพชรปรับปรุงคุณภาพแบบต่างๆ เพื่อการเปรียบเทียบกับเพชรธรรมชาตินั้น ได้ศึกษาสมบัติพื้นฐานและลักษณะสเปกตรัมการดูดกลืนของเพชรทั้งในช่วง UV-VIS-NIR และช่วง Mid Infra-red ภายใต้อุณหภูมิปรกติและภายใต้อุณหภูมิความเย็นยิ่งยวด รวมทั้งตรวจสอบการเรืองแสง Cathodoluminescence และ Photoluminescence ด้วย ตัวอย่างเพชรที่ทำการศึกษาประกอบด้วยเพชรธรรมชาติ จำนวน 15 ตัวอย่าง ประกอบด้วย เพชรสีชมพู จำนวน 4 ตัวอย่าง เพชรสีเหลือง จำนวน 7 ตัวอย่าง เพชรสีน้ำตาล จำนวน 4 ตัวอย่าง เพชรปรับปรุงคุณภาพ จำนวน 56 ตัวอย่าง ประกอบด้วย เพชร HPHT จำนวน 20 ตัวอย่าง เพชรอาบรังสี จำนวน 18 ตัวอย่าง เพชรอาบรังสีและเผาอบ จำนวน 17 ตัวอย่าง เพชรเผาอบ จำนวน 2 ตัวอย่าง และเพชรสังเคราะห์ จำนวน 22 ตัวอย่าง ผลการศึกษาเพชรธรรมชาติและเพชรปรับปรุงคุณภาพต่างๆ มีดังนี้

เพชร HPHT ชนิด IIa

1. เพชรธรรมชาติชนิด IIa พบน้อยมากที่มีสีระดับ D ซึ่งส่วนใหญ่ที่พบมักจะมีสี E จนถึง K บางครั้งอาจพบเป็นเพชรเกือบไร้สีที่มีสีน้ำตาลเจือ หรือเพชรสีน้ำตาล ในขณะที่เพชร HPHT ชนิด IIa นี้ อาจมีสีระดับ D ถึง G ได้ และส่วนใหญ่่มักจะมีสีเหลืองเจืออยู่เสมอ

2. เพชรธรรมชาติชนิด IIa และ Ia มีลักษณะที่เรียกว่า Cross-hatched tatami graining ก่อนข้างน้อยถึงปานกลาง ส่วนเพชร HPHT มักจะแสดงลักษณะดังกล่าวเด่นชัด โดยเฉพาะตามแนวของ brown graining

3. เพชร HPHT ที่ทำจากเพชรสีน้ำตาลและขาวแกมน้ำตาลชนิด IIa นั้น ส่วนใหญ่เป็นเพชรเกือบไร้สี เหลือสีเหลืองหรือน้ำตาลเล็กน้อย การตรวจสอบเพชร HPHT ด้วยเครื่อง Fourier Transform Infra-red Spectrometer (FTIR) จะเป็นการยืนยันชนิดเพชรว่าเป็นชนิด IIa ซึ่งอาจพบฟีกไม่เด่นชัดที่ 1018 cm^{-1} ส่วนสเปกตรัมการดูดกลืนในช่วง UV-VIS-NIR ภายใต้อุณหภูมิความเย็นยิ่งยวดจะแสดงขอบการดูดกลืนที่ 230 nm ฟีกที่ 235 nm และอาจพบฟีกกว้างที่ 270 nm นอกจากนี้ยังมีฟีกที่ 415 และ 503 nm. ร่วมด้วย ในส่วนของสเปกตรัม photoluminescence พบว่า เพชร HPHT ชนิด IIa จะมีฟีกที่ 637 และ 575 nm. เด่นชัด โดยฟีกที่ 637 nm. จะมีอัตราส่วนความชัดเจนมากกว่าฟีกที่ 575 nm. ในอัตราส่วนมากกว่า 3:1 ในขณะที่เพชรธรรมชาติสีน้ำตาลและเพชรธรรมชาติไร้สีสามารถพบฟีกที่ 575 nm. ได้ แต่จะไม่พบฟีกที่ 637 nm. หรืออาจพบแต่จะแสดงไม่เด่นชัด

เพชร HPHT ชนิด Ia

เพชร HPHT ที่ทำจากเพชรสีน้ำตาลชนิด Ia ส่วนใหญ่ได้เป็นเพชรสีเหลือง เขียวแกมเหลือง เหลืองแกมน้ำตาล การตรวจสอบด้วยเครื่อง Fourier Transform Infra-red Spectrometer (FTIR) จะแสดงสเปกตรัมในช่วง Mid Infra-red คล้ายกับเพชรธรรมชาติชนิด Ib ซึ่งเพชรสีเหลืองธรรมชาติชนิด Ib มักจะเรืองแสงภายใต้แสงอัลตราไวโอเลตคลื่นยาว แต่เพชร HPHT จะไม่เรืองแสง นอกจากนี้เพชร HPHT มักจะพบฟีกที่ 1344 cm^{-1} และ 1480 cm^{-1} ในส่วนสเปกตรัม photoluminescence ของเพชรธรรมชาติสีเหลืองอ่อนชนิด Ia จะไม่มีฟีกที่ 637 nm. แต่อาจมีฟีก 575 nm. ในขณะที่สเปกตรัม photoluminescence ของเพชร HPHT ชนิด Ia สีเหลืองแกมเขียว จะแสดงฟีก 637 และ 575 nm เด่นชัดมากกว่าเพชร HPHT ชนิด IIa และเพชร HPHT ชนิด Ia (IaA, IaB และ IaAB) ก็มีฟีกเด่นชัดเล็กน้อยที่ 1344 cm^{-1} ซึ่งเป็นฟีกของไนโตรเจนอะตอมเดี่ยว (Ib) เกิดร่วมเสมอ ส่วนลักษณะสเปกตรัมการดูดกลืนในช่วง UV-VIS-NIR ในสภาวะอุณหภูมิต่ำความเย็นยิ่งยวด มักแสดงฟีก H3 (503 nm.) และ H2 (986 nm.) ที่เด่นชัด

เพชรอามรังสี

เพชรอามรังสี ชนิดสีเขียวกมมน้ำเงิน แสดงลักษณะสเปกตรัมการดูดกลืนในช่วงคลื่น UV-VIS-NIR ที่เด่นชัด คือ ฟีกที่ 741 และ 723 nm. และอาจพบฟีกที่ 394, 427, 481, 483, 497, 503, 522, 608, 620, 667, 675 nm. สำหรับลักษณะการดูดกลืนในช่วง Mid Infra-red จะแสดงฟีกที่ 1455, 1331 และ 1010 cm^{-1} ซึ่งเป็นผลมาจากการอามรังสี ในขณะที่ลักษณะสเปกตรัม photoluminescence ของเพชรอาม

รังสีที่เปล่งแสงที่ 741, 706, 704, 626 และ 616 nm. เพชรออบรังสีเขียวแกมน้ำเงินและน้ำเงินแกมเขียวแสดงฟีกเด่นชัดที่ 741 และ 744 nm. และแสดงฟีกที่ 575 และ 626 nm.

ลักษณะการเรืองแสงอัลตราไวโอเลตพบว่า เพชรที่ออบรังสีมีทั้งไม่เรืองแสงและเรืองแสงในคลื่นสั้นและคลื่นยาว บางตัวอย่างเรืองแสงสว่างปานกลางสีเหลืองถึงเหลืองแกมเขียวทั้งในคลื่นสั้นและคลื่นยาว การเรืองแสงแคโทดแสดงลักษณะที่เป็นโครงสร้างเป็นชั้นๆมีลักษณะคล้ายเป็นรัศมีหรือทรงกลม (Halo) ล้อมรอบในเพชรที่ออบรังสีบางเม็ด ซึ่งเป็นลักษณะของโครงสร้างภายในที่ถูกกระทบกระเทือนจากการออบรังสี

เพชรออบรังสีผาอบ

เพชรออบรังสีผาอบสีเขียวแกมน้ำเงิน สีเหลือง สีเขียว แสดงลักษณะสเปกตรัมการดูดกลืนในช่วงคลื่น UV-VIS-NIR ได้แก่ 384, 394, 410, 467, 415, 473, 496, 503, 593 และ 741 nm. ทั้งเด่นชัดและไม่เด่นชัด สำหรับลักษณะการดูดกลืนในช่วง Mid Infra-red พบว่ามีฟีกเด่นชัดที่ 1450 (H1a), 4552, 4790 และ 4950 cm^{-1} โดยฟีกที่ 1450 cm^{-1} (H1a) เป็นผลที่เกิดจากการออบรังสีแล้วตามด้วยการผาอบที่อุณหภูมิมากกว่า 500 องศาเซลเซียส เพชรออบรังสีผาอบสีเหลืองบางตัวอย่างเป็นเพชรชนิด IaA และแสดงฟีกของไฮโดรเจนที่สัมพันธ์กับคาร์บอนที่ 4495, 4165, 3107 และ 1405 cm^{-1} ชัดเจน และแสดงฟีกของ UV-VIS-NIR ที่ 427 nm. ชัดเจน ซึ่งผลดังกล่าวน่าจะเป็นผลมาจากการออบรังสี แล้วตามด้วยการผาอบที่อุณหภูมิมากกว่า 750 องศาเซลเซียส ส่วนการเรืองแสงแคโทด จะเรืองแสงสว่างปานกลางถึงมากสีเหลืองแกมเขียว

เพชรผาอบสีดำ

การตรวจสอบเพชรสีดำที่ผ่านความร้อนหรือความร้อนและความดัน จะใช้การสังเกตคราบแกรไฟต์ และการตรวจหา Graphitization ที่เกิดจากความร้อนด้วยเครื่อง Laser Raman Spectrometer เพชรที่ผ่านการเพิ่มคุณภาพแบบนี้มักจะมีลักษณะส่วนสีขาวที่ยังเหลืออยู่ และคราบของแกรไฟต์ที่เหลือจากกระบวนการ Graphitization นอกจากลักษณะสเปกตรัม photoluminescence อาจพบฟีกที่ 637 nm.